

и ща добъятъ любовъ и блаженство; ще стане Едно стадо и единъ Пастыръ, и Пастыръ ще положи душата си за овците си. Това е чада моя, тайнството и догмата на Троицата, и така юни са Богъ на Свѣта чрезъ словото и съна свой, не за своята слава, но за спасеніето човѣческо.“

„Да дойдеме сега на спасителните нѣща на таа истинна вѣра тѣренъ въ работа въ сичкото същество мйно. Този Свѣтъ е Едно изображеніе и Едно предпразднество на душата Свѣтъ. Кога човѣкъ почита въ себе си и въ близо съда свояго, Божеството, и са грижи за душа и биенството, като най за сватъ части свои, оума мъ са просвѣтава, и следъ това въ пъта на живота си по словото божие съ познанието и художеството свое, той не са грижи за оутрешнія денъ; и тако искъшеніата на живота мъ са по малко, и кога мъ са слушатъ, знае какъ да ги скори и да ги прескочи; и като испълнява въ обиенството истинната дължност спорадъ достоинството и предотраденіето свое, ображава Едно звено (хадка) въ вѣкрайна цѣпъ (зенциръ), което отхожда отъ нищо до Бога. Совѣсть та на човѣкъ е единъ Ангелъ, пратенъ отъ всемилостиваго Бога, да го оутѣшава за добрыте мъ работи, да го мѫдре за лошите, и да го о-